

Rybaření

vesele i vážně

Milí čtenáři a příznivci Petrova cechu!

Čas je pán neúprosný, zběsile ubíhá a další rybářská sezona je v tahu. Myslím, že tomuhle chlápku chybí trochu lenosti. **Neškodilo by**, kdyby občas zastavil a jen tak lelkoval nebo se dokonce i kousek vrátil.

text: Zdeněk Hofman foto: autor, Lenka Hofmanová ilustrace: autor

V e skutečnosti však rok od roku zrychluje a čím jsem starší, tím více si to uvědomuju. Jak rád vzpomínám během zimních večerů na nejnapínavější chvíle strávené u vody! Všechny špatné a nudné okamžiky jsou už zapomenuty a zůstává jen to krásné. Dokonce i prohrané souboje, kdy se ryba vyhákla nebo dokonce utrhla, dozrají v kladnou vzpomínku. Bolest z prohry už dávno vytlačila některá z dalších bitev, kdy jsem měl navrch a moje náruč se konečně dočkala krásné ryby. Je dobře, že se čas nedá koupit, protože by pak na obvyčejné lidi žádný nezůstal. Teď mi ale došlo, že rybářům to vlastně tolik nevádí, protože čas strávený na rybách se prý do života nepočítá.

Na konci roku už tradičně přicházím s tuplovanou dávkou kreslených vtipů a jako bonus přidávám veselou povídku, kterou jsem napsal před mnoha lety, i když se mi zdá, že to bylo včera.

Do nového roku přeji všem pevné zdraví, jízdy až do prutu a hlavně čas, který zašantročil sedmimílové boty.

Antitalent

Už od dětství mám jednoho dobrého kamaráda. Jeden z nás byl vždycky Vinnetou a druhý Old Shaterhand, popřípadě Mirek Dušín a Jarka Metelka. Později jsme spolu začali hrát v rockové kapele. Já na bicí a Marty na kytaru, prostě opravdoví kámoši. Idyla však má jeden háček. Já jsem vášnivý rybář a Marty zase fotbalista. Párkrát jsem mu udělal radost a šel si s ním zakopat. Fotbal mě ale nezlákal, dostal jsem dokonce merunou do nosu a tekla mi červená. Rozhodl jsem se proto přetáhnout ho na svoji stranu. Les, voda a ryby. Čundr byl pro něho doslova utrpením. Nechápal, co budeme v lese celý den dělat a noc pod širákem má-